

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કંપીયુટર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૭૪૪ વર્ષિક

પુસ્તકનું નામ આમંદના ૦૧૨૫૦

વિપય ૩

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आनंदनो गरुडो.

प्रसिद्ध करनार.

कश्मीरशंकर गणेशरावण.

लीण्डी—काठीआवाड.

अभदावाद.

धी डायमंड ज्युवेली प्रिन्टींग प्रेस.

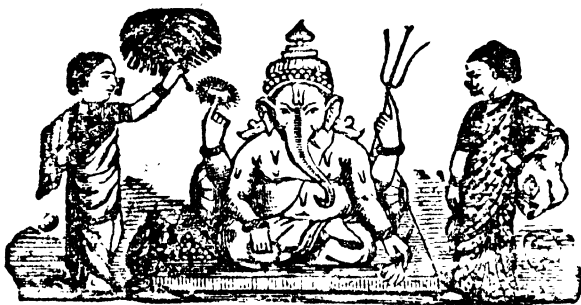
ठे. सदापोस दरवाजे परीष

देवीदास छगनदासे छाप्युं.

संवत् १९६२

सने १९०६

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૭૪૪

श्रीगणेशायनमः

अथ आनंदनो गरभो.

आज मुने आनंद वाधेया अती धरुा मा,
 गावा गरभो छंद अहुयर माततलुा मा. १
 अलवे आल पंपाण आपेक्षा आणुी मा,
 छो धरुा प्रतिपाल घो अभृत वाणुी मा. २
 स्वर्ग मृत्यु पाताल वास सकल तारे मा,
 आल करी संलाल हर अदी भारे मा. ३
 तोतला मुअ तंन तो तो तोय कडे मा,

અરભક માગે અન્ન નિજ માતા મન લે મા. ૪
 નહિ સવ્ય અપસવ્ય કહિં કોય નવ્ય જાણું મા,
 કલી કહાવા કવ્ય મન માતા આણું મા. ૫
 કુલજ કુપાત્ર કુશીલ કર્મ અકર્મ ભર્યો મા,
 મૂરખમાં બે મીલ રસ રટવા વિચર્યો મા. ૬
 મૂઠ પ્રોઠ ગતિ મત્ય મન મિથ્યા માપી મા,
 કવણુ લહે ઉતપત્ય વિશ્વ રહ્યાં વ્યાપી મા. ૭
 પ્રાક્રમ પ્રખલ પ્રચંડ પ્રબલ નખલ પ્રીકું મા,
 પૂરણુ પ્રગટ અખંડ અજ્ઞ થકો ઇકું મા. ૮
 અરણુવ એછે પાત્ર અકલે કરી આણું મા,
 પામું નહિ પલ માત્ર મન જાણ્યે જાણું મા. ૯
 રસના યુગ્મ હુજર તે રટતે હાર્યો મા,
 ઇશે અંશ લગાર લઇ મનમથ માર્યો મા. ૧૦
 મારકંડ મહિમાય મુખ માત્યમ ભાખ્યું મા,
 જયમુની ઋષિ જેવાય ઉર અંતર રાખ્યું મા. ૧૧
 અણુગણુગણુ ગતિ ગોત્ય ખેલ ખરો ન્યારો મા,
 માત જાગતી જોત્ય જલહલતો પારો મા. ૧૨
 જશ ત્રણુવ વરણુ ગુણુ ગાથ કે ઉંડલ શુંડલ મા,

ભરવા બુદ્ધિ બે હાથઁઆધામાં ઉંડલ મા. ૧૩
 પાય નભાવું શીશ કહું ઘેલું ગાંડું મા,
 માત ન ધરશે રીશ છો ખોલુંખાંડું મા. ૧૪
 આઘ નિરંજન એક અલખ અકલ રાણી મા,
 તુજથી અવર અનેક વિસ્તરતાં જાણી મા. ૧૫
 શક્તિ સરજવા શ્રષ્ટ સેજ્ય સુધાવે અલપ મા,
 કિંચિત કરુણા દ્રષ્ટ કંત કંત કોટિ કલપમા. ૧૬
 માતંગી મન મુક્ત રમવા મન કીધું મા,
 જોવા જુક્ત અજુક્ત રચિયાં ચૌદ ભુવનમાં. ૧૭
 નીર ગગન ભૂતેજ હેત કરી હર્મ્યાં મા,
 મારૂત વીયજે જેહ ભાંડ કરી ભર્મ્યામા. ૧૮
 તત્ક્ષણ તમથી દહુ ત્રણ્ય કરી પેદા મા,
 ભવ કૃત કરતા જેહ સૃજક પાલ છેવાં મા. ૧૯
 પ્રથમ કર્યો ઉચ્ચાર વેદ ચાર વાયક મા,
 ધર્મ સમસ્ત પ્રકાશ ભૂભરવા લાયક મા. ૨૦
 પ્રગટ પંચમહાભૂત અવર સરવ જે કોઈ મા,
 શક્ય સરવ સંયુક્ત શક્ય વિનાનહિ કોઈમા. ૨૧
 મૂલ મહી મંડાણ મહંમાહેશ્વરી મા,

જુગ સચરાચર જાણુ જયવિદ્યેશ્વરી મા. ૨૨
 જલ મધ્યે જલ શાઈ પોઢયા જગજીવન મા,
 બેઠાં અંતરિક્ષ આઈ ખોલે રાખી તન મા. ૨૩
 વ્યોમ વિમાનની વાટ ઠાઠ ઠઠયો આછો મા,
 ઘટ ઘટ સરખો ઘાટ કાછ ખન્યો કાછો મા. ૨૪
 જન્મ મરણ અવતાર આકારે જાણી મા,
 નિર્મિત હિત નરનાર નખશિખ નારાયણી મા.
 પન્નગ પશુ પંખીય પ્રથક્ પ્રથક્ પ્રાણી મા,
 જુગ જુગમાં જંખીય રૂપે રૂદ્રાણી મા. ૨૬
 ચક્ષુ ને ચૈતંન્ય વચચાસન ટિકીમા,
 જાણુવા જુગ મંન્ય મધ્ય માતા કીકીમા. ૨૭
 અંનચર ત્રણચર વાય તું વારી ચરતા મા,
 ઉદર ઉદર વર આય તું ભવને ભરતા મા. ૨૮
 રજો તમેને સત્વ ત્રિગુણાત્મિક ત્રાતા મા,
 ત્રિભુવન તારણી તત્વજક્ત તણી જાતા મા. ૨૯
 જ્યાં જ્યમ ત્યાં ત્યમ રૂપ તેજ ધર્યાં સઘલે મા,
 કોટિક કરે સ્વરૂપ કોઈ તુજને ન કલેમા. ૩૦
 મેરૂ શિખરમાં વાસ ઘેડાગઢ પાસેમા,

બાલી ઝાચર વાસ આઘ વસે વાસેંમા. ૩૧
 ન લહે બ્રહ્મા ભેદ ગુણગત્ય તાહેરી મા,
 વાણી વખાણે વેદ શીમતિ માહેરી મા. ૩૨
 વિષ્ણુ વિમાશી મંન્ય ધન્ય ઈમ ઝાચરે મા,
 અવર ન તુજથી અન્ય બાલી બહુચરેમા. ૩૩
 માણે મન માહેશ માત મયા કિધે મા,
 જાણે સુરપતિ શેષ સૌ તારે લીધે મા. ૩૪
 સહસ્રે કૃણાધર શેષ શક્ત સખલ સાધી મા,
 નામ ધર્યું નાગેષ કીર્તિતો વાધીમા. ૩૫
 મચ્છ કચ્છ વારાહ નરસિંહ વામન થઈ મા,
 અવતારો તારાહ તે તે તું મઈમા. ૩૬
 પરશુરામ શ્રી રામ રામ બલી બલજે મા,
 બુદ્ધ કલંકી નામ દશવિધિ ધારી દહમા. ૩૭
 મધ્ય મથુરાંથી બાલ ગોકુલ તો પોતું મા,
 તે નાખી જાહબલ બીજું કોઈ નોતું મા. ૩૮
 કૃષ્ણા કૃષ્ણ અવતાર કલીકારણ કીધું મા,
 ભકિત મુકિત દાતાર થે દરશન દીધું મા. ૩૯
 વિંદલ વપુચકમાર નહિ પુરૂષ પાખેમા,

અચરજ એ સંસાર શ્રુતિસ્મૃતિ ભાષે મા. ૪૦
 જાણે વિંદલ કાય જુક્ત કહે અજુગત મા,
 માત મોટે મહિમાય ન લહે ઈંદ્ર ઉગત મા. ૪૨
 મેરામણથી મેર કીધો રવિયો સ્થિર મા,
 આકરષણ એક તેર વાસંગીને તર મા, ૪૨
 સુર સંકટ હરનાર શેવકને સાનિધ્ય મા,
 અવીગતિ અગમ અપાર આનંદી રિધ્ય

સિધ્યમા ૪૩

સનકાદિક મુની સાથ સેવી વિધ વિધે'મા,
 આરાધિ નવનાથ ચોરાશી સિધે'મા. ૪૪
 આવી અયોદ્ધા ઈશ નામી શીશવલ્યાં મા,
 દશ મસ્તક ભુજ વીશ છેદી શીત મળ્યાં મા. ૪૫
 નૃપ સિમકની કુમારી તમ પુજ્યે પામી મા,
 રૂક્મણી રમણ મુરારી મન માન્યો સ્વામી મા.
 રાખ્યા પાંડુકુમાર છાના સ્ત્રિ સંગે મા,
 સંવત્સર એક બાર વાખ્યા તમ અંગે મા. ૪૭
 બાંધ્યો તન પ્રદુમંન છૂટ્યો નહિ કોયથી મા,
 સમરીપૂરી સનખંન જ્યો કારાગૃહથી મા. ૪૮

વેદપુરાણ પ્રમાણ શાસ્ત્ર સખલ સાખી મા,
 શક્તિ સકલ મંડાણુ વિશ્વ રહ્યાં રાખી મા.૪૯
 જે જે જાય ગાયે જોઈ ત્યાં ત્યાં તું તેવી મા,
 સમ વિભ્રમ મતિ જોઈ કેન શકું કેવી મા.૫
 ભૂત ભવિષ વૃતમાન ભગવંતી ભવની મા,
 આદિ મધ્ય અવસાન આકારે અવની મા.૫૧
 તિમિર હરણ શશિસુર તે તારો ધોખો મા,
 અમિ અગ્નિ ભરપુર થે શોખો યોખો મા.૫૨
 પટરતુ પટરસ માસ દ્વાદશ પ્રતિબંધે મા,
 અંધકાર ઉજાસ અનુક્રમ અનુસંધે મા. ૫૩
 ધરતી તું ધન ધન્ય ધાન્ય ધરાવાવે મા,
 પાલણુ જાળ પ્રજાન્ય અણુચિતવે આવે મા.૫૪
 સકલ સૃષ્ટ સુખદાઈ પય દધી ધૃત માંધ મા,
 રનેહ સરસ સરસાઈ તું વિના નહિં કાંધ મા.૫૫
 સુખ દુઃખ જે સંસાર તારા ઉપાયા મા,
 બુદ્ધિબળને બલહાર ધણું ડાયા વાયા મા. ૫૬
 ક્રુધા તૃષ્ણા નિદ્રાય લઘુ જોખન વૃદ્ધા મા,
 શાંતિ શુરને ક્ષમાંય તું સધળી શ્રદ્ધા મા. ૫૭

काम कोष मोक्ष लोल मह मञ्जर ममता मा
 तृष्णाथै स्थिरथोल तनमनने समता मा. ५८
 अर्थ धर्मने काम मोक्ष महंभाया मा,
 तनतननो। वश्राम उर अंतर छाया मा. ५९
 उद्दा उद्धारणु अस्त व्याध अनाधनीमा,
 भाषा लूर समस्त वाक विवाधनी मा. ६०
 हर्ष ह्रास उपह्रास काव्य कवि विततुं मा,
 सावसेदनीजभासभ्रांतिप्रसेचिततुं मा. ६१
 गीत नृत्य वाद्यं ताल तान मानेमा,
 वाणी विविध विचित्र गुणु अगलित गानेमा. ६२
 रतिरस विलसविलास अ.श सकल जगती मा.
 तालमान मध्यवास महंभाया भगतीमा. ६३
 जणु अजणु जक्त ये पाधे जणुमा,
 शत्रु सकल आसक्त सौ सरणुं माणुमा. ६४
 विधविध लोग अननद जगदाज्युं व्याज्युमा,
 धृत सुरताने स्वादपद पीते राज्युंमा. ६५
 जड थड शाया पत्र पुष्प कुले कुलतीमा,
 परमाणुं अेक मात्र रसणस विचरतीमा. ६६

- નિપટ અટપટી વાત નામ કહું કોનુંમા,
 સરજી સાતે ધાત માત અધિક સોનુંમા. ૬૭
 રતનમણી માણેક નગમુગીયાં મુક્તામા,
 ઉભાં અધિક અટકે અન્ય ન સંયુક્તા મા. ૬૮
 નીલપીત આરક્ત શામ સ્વેત સરખીમા,
 ઉભયે વ્યક્તા વ્યક્ત જકત જશી નિરખીમા. ૬૯
 નગજે અષ્ટકુલ આઠ હિમાચલ આઘેમા,
 પવન ગવન ગતિ ઠાઠ ચરચિત તું મધ્યેમા. ૭૦
 કૃપ વાવ્ય તલ્લાવ તું સરિતા સિંધુમા,
 જલ તારણી જે નાવતું તારણી ઇંધુમા. ૭૧
 વૃક્ષ ભાર અઠાર ભુ ઉપર ઉભામા,
 કંત કંત તું કિરતાર કોશ વિદ્યા કુંભા મા. ૭૨
 જડ ચૈતન અભિધાન અંગા અંશ ધારીમા,
 માનવી મોટે માન તે કરણી તારીમા. ૭૩
 વરણ ચ્યાર નિજ કર્મ ધર્મ સમસ્ત થાપીમા,
 બેને બાર અપર્મ અનુચર વર આપીમા. ૭૪
 વાહવ વન્હિવાસ મુખ માતા પોતેમા,
 જપતે તપતે આશ માત જગન જોતેમા. ૭૫

લક્ષ ચોરાશી જંત સૌ તારા કીધામા,
 આણિ અસુરનો અંત હંડ ભલા દીધામા. ૭૬
 દુષ્ટ દમ્યા કેવાર દારણુ દુઃખ હેતામા,
 દૈત્ય કર્યા સંહાર ભાગ જગન લેતા મા. ૭૭
 શૂદ્ર કરણ સંસાર કર ત્રીશુલ લીધુંમા,
 ભુમી તણે શિરભાર હરવામન કીધું મા. ૭૮
 બહુચર બુદ્ધિ ઉદાર ખળ ખોળી ખાવામા,
 સંત કરણ ભવપાર સાધકને સહાવા મા. ૭૯
 અધમ ઉદ્ધારણ હાર આસનથી ઉઠીમા,
 રાખણ જુગ વેવાર બંધ બાંધો મૂઠીમા. ૮૦
 આણી મન આનંદ મા માંડે પગલાં મા,
 તેજ પુંજ રવિઅંદ દે નાનાં ડગલાં મા. ૮૧
 ભર્યા કદમ ખે ચાર મદમાતી મદભર મા,
 મનમાં કંઈ વિચાર તેડાવ્યો અનુચરમા. ૮૨
 કુર કુટ કરિ આરોહ કરણા કર ચાલીમા,
 નગ પંખીને નિહોર પગ પૃથ્વી હાલીમા. ૮૩
 ઊડીને આકાશ થઇ અદભુત આવ્યો મા,
 અધક્ષણમાં એક ધાસ અવનીતલ લાવ્યોમા ૮૪

ખાપી કરણ નિપાત પૃથ્વી પડ માંહિમાં,
ગાઠયું મન ગુજરાત ભીલાં ભડમાંહિમા ૮૫
ભોલી ભવાનિ માય ભાવ ભર્યા ભાલેમા,

કીધો કરી ક્રિપાય ચુંવાલે આલે મા. ૮૬

નવ ખંડ ન્યાલી નેટ નજર વજર હીઠીમા,

ત્રણ્ય ગામ તરભેટ ઠેઠ અડી ખેડીમા ૮૭

સેવક સારણ કાજ સનખન પુર શેઠેમા,

ઉઠ્યો એક અવાજ ડડાણાને ઠેમા. ૮૮

આવ્યાં અશરણ શર્ણ અતિ, આનંદ ભર્યા મા,

ઉદિત મુદિત રવિ કર્ણ દશદિશ જશ પસર્યામા ૮૯

સકલ સમૃદ્ધિ સુખ માત ખેડાં ચિત સ્થિર થૈ મ

વસુધા મધ્ય વિખ્યાત વાત વાયુવિધ ગૈમા. ૯૦

જાણિ પવન જગ જોર જગ જનુની જોખેમા,

અધિક ઉડાડ્યો સોર વાસ કરી ગોખે મા ૯૧

ચાર ખુંટ ચોખાણ્ય ચરચાએ ચાલીમા,

જનજન મુખ પ્રત્યવાણ્ય ખડુચર ખડુલાલીમા ૯૨

ઉદા ઉદા જોકાર ક્રીધા નર ખંડેમા,

મંગલ વર્ત્યા ચ્યાર ચૌદે બ્રહ્માંડેમા. ૯૩

ગાજ્યા સાગર સાત દૂધે મે ઉઠા મા,
 અધમે ધર્મે ઉત્પાત તે કીધા જુઠામા ૯૪
 હુરખ્યા સુર નર નાગ મુખ જોઈ માનુંમા,
 અવિસોદિક અનુરાગ મન મુનિસરખાનુંમા ૯૫
 નવબ્રહ્મ નમવા પાય પાગ્ય પસી આવ્યા મા,
 ઉપર ઉતારવાય મણિ મુકનાલાવ્યા મા. ૯૬
 દશ દિશના દિગપાલ દેખી દુખવામ્યામા,
 જનમ મરણ જાળલ ઝીતિ મુખ પામ્યામા ૯૭
 ગુણ ગાંધ્રવ જશગાન નૃત્ય કરે રંભા મા,
 સુર સ્વર સુણતાં કાન ગત્યથૈસ્થિર થાંભ્યામા ૯૮
 ગુણ નિંધ્ય ગરખો એક બહુચરમા કેરો મા,
 કરે ધરીને દેહ સકલ કરે ફેરો મા. ૯૯
 પામે પદારથ પાંચ પોતે સાંભલતાં મા,
 નાવે ઉની આંચ દાવાનલ બલતાં મા ૧૦૦
 અસ્ર ન અઠકે અંગ આઘ શક્તિ રાખેમા,
 નિશદીન નવલેરંગ સમદમકમ પાખે મા. ૧૦૧
 જલને અનલ અઘાત ઉતારે બેડેમા,
 ક્ષણક્ષણ નિશદિન પ્રાત સંકટવત ફેડેમા. ૧૦૨

ભૂત પ્રેત જા'બુક વૈતરડા કેણીમા,
 નાવે આડું અચુક સન્મુખ શાકેણીમા. ૧૦૩
 અરણ્ય કરણ્ય ગતિ ભંગ ખંગ પંગ ચાલેમા,
 ગુંગ મુંગ મુખ અંગ બદ્ધ બાદ્ધ ટાલેમા. ૧૦૪
 સેન વિહોણાં નેણ્ય લૈ નેણ્યાં આપેમા,
 પુત્ર વિહોણાં કેણ્ય કે' મેણ્યાં કાપેમા. ૧૦૫
 કલી કલ્પ તરૂં ઝાડ જે જાણુ તેને' મા,
 ભક્ત લડાવ્યાં લાડ પાડ વિના કેને મા ૧૦૬
 પ્રગટ પૂરણ્ય પુરુષાઇ તું આપે પલમા મા,
 ઠાલાં ઘેર ઠકરાઇ દેદલ હલ ભલતા મા. ૧૦૭
 નિરધનને ધન પાત્ર તું કરતાં શું છે મા,
 રોગ દોષ દુઃખ માત્ર તું હરતાં શું છે મા. ૧૦૮
 હુય ગજરથ સુખપાલ આલ વિના અજરે'મા,
 બરદે' બહુચર બાલ ન્યાલ કરો નજરે'મા. ૧૦૯
 ધર્મધન ધન ધાન નટલે ધામ થકીમા,
 મહીપતિ મુખ દે માનમાનાનામથકીમા. ૧૧૦
 નરનારી મલી નેહ જે તમને ગાશેમા,
 કુમતિ કંત કર્મ એહુ થૈ હિડો જાશે મા. ૧૦૯

ભગવતી ગીત ચરિત્ર જે શુભુશે કાનેમા,
 થૈ કુલ સહિત પવિત્ર ચડશે વૈમાને મા. ૧૧૨
 તુજથી નથી તે વસ્ત તે તુજને તરપુંમા,
 પ્રગટ પુરણ પરશસ્તશી ઉપમા અરપુંમા. ૧૧૩
 વારમવાર પ્રણામ કરજોડી કીજેમા,
 નિર્મલનિશ્ચલનામજનનિશદિનકીજેમા. ૧૧૪
 નમો નમો જગ માત સહુસ્ર નામ તારાંમા,
 માત તાતને બ્રાત તું સર્વે મારાંમા. ૧૧૫
 સંવત દશને સાત નેઉ ફાલગુન શુદ્ધેમા,
 તિથિ તૃતિયા વિખ્યાત અતિવાસર બુદ્ધેમા ૧૧૬
 રાજનત્ર નિજવામ નવાપુરા મધ્યેમા,
 આઘ આઘ વિશ્રામ જાણુ જગ બધેમા. ૧૧૭
 કહે દુલભ મુલભ રહું છું છેવાડામા,
 કરજોડી વલ્લભ કે ભટ મેવાડા મા. ૧૮

ધતી આનંદનો ગરબો.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥

अथ देव्यापराधक्षमापन स्तोत्रम्
 इदानिदेहस्थोयदिजननितेहंहिचरणं ॥
 मयानाराधीतंप्रथमजनुषिज्या सुतकरं ॥
 अपर्णेमोक्षाप्तिप्रदमखिलपापौघशमनं ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशिवे ॥१॥
 शिवेबाल्येबालैर्विलसनपरस्तेस्मरणकं ॥
 नचार्चानोभक्तिंस्तवनपठनंचापिनकृतं ॥
 नतेपीठेयात्रामखिलकलुषौघप्रशमनिम् ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशिवे ॥२॥
 युवावस्थांप्राप्तोविषधरसमैरिन्द्रियगणैः ॥
 प्रदष्टोनष्टेहःस्मरणमुखतोदूरमभवत् ॥
 परस्त्रिद्रव्यादिहरणमुखसिद्धांतविचरः ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशिवे ॥३॥
 तथाप्रौढावस्थागतसुतकलत्रार्थमशना ॥

दिकानांचिंताढ्यःकनुतवसमर्चादिकमहो ॥
 भृशंशंकेमातर्विधिवशगताधीफलमिदं ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशिवे ॥४॥
 समायास्येवाध्यंविगतदशनंनेत्रराहितं ॥
 तदाकासश्वासादिकपरिभवान्नाचनमुखं ॥
 ममानर्हत्वेतेकृशविवशदेहेद्रितनये ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशिवे ॥५॥
 महामायेन्यासादिकविधियुतंतेमनुजपं ॥
 नयंभ्रावर्णार्चादिकमाखिलपापप्रशमनं ॥
 बलिंदीपंहोमादिकममलमज्ञातमधुना ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशिवे ॥६॥
 नगीतंनोनृसंविधिविधयुक्तंनगसुते ॥
 नजानेन्यत्किंचित्तवपरमसंतोषजनकं ॥
 नवाध्यानंचाहंपरमशिवपर्यंकानिलये ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगतंमांपरशिवे ॥ ७ ॥

सुजानेहंत्वांवैभवभयहरांसिद्धिजननिं ॥
 विधात्रिधर्माणांसकलनिगमागोचरगुणां ॥
 तथाप्यालस्यांदिविंधिवशतयानार्चनपरः ॥
 क्षमाप्यैतत्पाह्यंघ्रिशरणगंतंमांपरशिवे ॥८॥
 सुवर्णस्याल्लोहंसपादिजननीस्पर्शमणित ॥
 स्तथारथ्यापाथः शुचिभवतिभागेरथिजलात् ॥
 तथाहंपापीष्टश्चरणशरणायातमालिन ॥
 कृपापात्राहोवैपरमुचितमीशानिकुरुतत् ॥९॥
 परांबेकेषांचिन्नृपधनपितृज्याप्तिशरणं ॥
 तथान्येषांमातस्सुतसहजमित्राप्तिशरणं ॥
 समस्तानामेवंकथितमुखकंचास्तिशरणं ॥
 इहामुत्रापणेममतुशरणंतेंघ्रियुगलम् ॥ १० ॥
 पुरांबायारिदंस्तोत्रं करुणाशंकरोदितम् ॥
 पठतांशृण्वतांस्याद्वैत्वपरांधक्षमापनम् ॥११॥

इतिश्रीमहुमारमणचरणसरोरुहावाप्तनिलय
दैवज्ञगणेशनीदात्मजकरुणाशंकरविर-
चितमिदंदेव्यापराधक्षमापन
स्तोत्रंशिवदमस्तुपठतां
श्रृण्वतांपरांवा
मसादात्

